

HETI LEVÉL

SZENT MIHÁLY ARKANGYAL, VÉDELMEZZ MINKET A KÜZDELEMBEN

Albertfalvi Szt. Mihály Római Katolikus Plébánia

I. évfolyam, 8. szám, 2008. december 14. Ádvent 3. vasárnapja

„A pusztában kiáltó hang”

A *puszta-lét* távolságokat feltáró és utak hiányát megmutató állapotából visszatérve próbálunk utat készíteni önmagunk és mások felé, azzal a mély meggyőződéssel, hogy az Úr útja az ember útja. Már az is nehéz, hogy *önmagunkra* találjunk, az *egy-másra* találás azonban még bonyodalmasabb, hiszen ezt az utat a *nyelv* segítségével, botladozva építgetjük. A találkozáshoz két kérdésre kéne tudnunk válaszolni (legalább megközelítőleg): „*Ki vagyok én?*” és „*ki vagy te?*”. Amikor e kérdésekről nem tudunk semmit, vagy rossz válaszok rögzültek bennünk, nemhogy az emberen túlra, de még az emberig sem jutunk. Félreértések, kapcsolati kuszaságok mögött gyakran az áll, hogy egymásra (és önmagunkra) vetítjük ideáinkat. Jó lenne, ha mernénk önmagunk lenni (függetlenül attól, hogy kinek látnak minket) és hagynánk, hogy a másik is önmaga lehessen (elfogadva, hogy ő nem feltétlenül az, akinek látni szeretnénk).

Keresztelő János a „*ki vagy te?*” kérdésre háromszor is „*ki nem vagyok*”-kal felel. Mintha neki (is) könnyebb lenne visszauta-

sítani a rávetülő ideákat, mint pozitív választ adni. Válasza pedig, „*a pusztában kiáltó hang vagyok*”, mintha nem is a köznyelvből, hanem költészetből lenne szöve. Nem rébuszokban akar beszélni; jelzi, hogy e legegyszerűbb kérdésekre a válasz *talányos*: keresés után lehet rátalálni. S ha de-reng is, hogy honnan hová kéne eljutni („*Éntől Teg*”), akkor is nehéz szólni.

Egyik teoretikus művében *Dante* a tökéletes nyelv keresésére indul. A *köznyelv* nem ilyen – noha sajátunk, nem egyetemes. A korabeli egyetemes nyelv (latin) viszont már *holt nyelv*. Az igazi *anyanyelvet* kéne megtalálnunk, melyen Ádám szólt, midőn a paradicsomban köszöntötte Istent. Az a nyelv végre *átvilágíthatná* a dolgokat, *átjárhatóvá* tenné a távolságokat. Am ez az *ősnyelv* a kiűzetéssel feledésbe merült, Babel után pedig elveszett: ezért ordítunk, mondja *Dante*, mikor világra születünk – siratjuk az elvesztett nyelvet.

Ádvent azt is jelenti, vajúdunk, hogy megszülessen a *Szó*.

Mékli Áhila

Olvasmány – Iz 61, 1-2a. 10-11 – a Messiás tevékenységének meghirdetése
Olvasmányközi ének Magnificat (Lk 1, 46-48. 49-50. 53-54)

Válasza: Lelkem ujjongva hirdeti Istenemnek dicsőségét.

Szentlecke – 1Tessz 5, 16-24 – Legyetek derűsek és óvakodjatok a rossztól!

Evangelium – Jn 1, 6-8; 19-28 – Keresztelő János és Jézus találkozása

A hét szentje – december 14.

Keresztes Szent János

A szerzetestörténet úgy ismeri, mint Avilai Szent Teréz hűséges munkatársát a kármelita rend megújításában, a lelki élet emberei pedig úgy ünneplik, mint a misztika nagy tanítóját, aki Szent Teréz mellett a misztikai magasságba törő lelki életnek legavatottabb mestere, sőt egyházdoktor. Munkáiban a maga életét írta le: miként igyekezett felfelé a Kármel útján az élő Szereteláng közvetlen közelébe, és miként vezette el Isten a lelki sötétségnek döbbenetes éjszakáján át.

Fontiverosban született 1542. június 24-én. 1563-ban lépett be a kármelita rendbe. Sokat szenvedett a rendi reformokat ellenzőktől. Bebörtönözték, megkorbácsolták, éhezették. Betegen, legyengülve halt meg az udebai kolostorban, 1591. december 14-én.

Kereszttel a vállán, kármelita habitusban ábrázolják.

Sodányi Ákos

Interjú a lelkigyakorlatos atyával

Mékli Attila nem ismeretlen Albertfalván. 2004-ben a plébániai misszió keretében már tartott nekünk lelkigyakorlatot és vetített képes előadást Kárpátaljáról. Erről is, és egész hivatásáról is kérdeztük.

Hogyan ismerted fel, hogy papi hivatásod van?

16 éves koromban voltam elsőáldozó, tehát saját szándékkal indultam el a templom felé.

Nem éreztem olyan nagyon nagy döntésnek, hogy én ezt elkezdtem komolyan venni. Az, hogy hogyan jött a papi hivatás, azóta is titok nekem. Tanárnak készültem és sportoltam, a legnagyobb probléma az volt a számomra, hogy abba kell hagynom a versenyzést. Atlétizáltam, '92-ben ifi válogatott voltam. Ezért a tanárképzőn arany életem volt, az ottani klubok tárt ka-

rokkal vártak. Egy év után aztán mentem a szemináriumba.

Miben látod a hivatásodat a hivatásodon belül: mihez érzel különösen készséget, lelkesedést?

Elég sokat gyóntatok, mély beszélgetésekre elég sokan jönnek, ezek ilyen egy órás alkalmak. Nagyon szívesen tanítok is.

Két évet töltöttél Kárpátalján. Mi vitt oda?

Majdnem 4 évet voltam kint. '89-ben Paskai bíboros úr járt ott és látva az ottani állapotokat azt mondta a kispapoknak, hogy lehet kimenni diakónusi szolgálatra. Kalandvagyból elvállaltam félévre. Ez '98-ban volt, akkor volt az első nagy árvíz. Voltak olyan teendők, amelyek miatt a püspök kérte, hogy maradhassak húsvéig. Aztán a papszentelés után vállaltam további három évet. Diakónusként volt vagy 25 hittanórámm, sokat kellett prédikálni, papként pedig besegítettem Ungváron és még volt három plébániám egy olyan 30 km-es körzetben.

Milyen viszonyok voltak ott?

Volt, hogy olyan hideg volt a templomban, hogy a bor átváltoztatására is mondhattam volna, hogy „kezébe vette... megtörte”, mert a bor megfagyott a kehelyben. Minden évben tüdőgyulladásom volt a hideg levegőtől, hiszen egész vasárnap hidegben voltam. Akik fiatalon kikerültünk, mindenki komoly betegségekkel jött haza. De ez nem az ottani körülmények miatt volt, hanem a hülyeségünk miatt. Tele voltunk ambícióval. De semmit sem bántunk meg.

Most Farkasréten vagy. Mivel foglalkozol mint káplán?

Hetente hitoktatok elsőáldozásra készülőköt, elsőáldozás utániakat, kamaszokat, egyetemistákat, egy fiatal házaspártot és egy felnőtt csoportot. Misézek, temetek, beteget látogatok, gyóntatok.

Mit csinálsz a plébániai elfoglaltságaidon kívül?

Amikor hazajöttem Kárpátaljáról, kiégésközeli helyzetben voltam és nagyon nagy szükségét

éreztem, hogy tanuljak. A Semmelweis Egyetemen végeztem mentálhigiénét és szociális és családsegítő lelkigondozó szakon. 2005-től pedig Debrecenben hallgatók filozófiát. Amit tanulok, anélkül nem tudnék megenni. Nem feltétlenül hasznosítható közvetlenül, de mindenhol ott van a lelkipásztorkodásomban. Emellett öt éve óraadó vagyok a Katolikus Egyetemen. Angol- és magyarszakosok számára tartok másodmaggammal órákat, regényeket, novellákat verseket olvastatunk velük és beszélgetünk róla.

Van-e ádventi jófélételed?

Megpróbálok készülni a lelkigyakorlatra.

Nehéz teljesíteni?

Nehéz. Nem is a készületet, hanem hogy leírjam a vázlatát a Heti Levél számára, ráadásul már péntek estére.

Erdős Attila

Megemlékezés Brenner Jánosról

1957. december 15-én éjszaka ölték meg Brenner János atyát, a fiatal rábakethelyi káplánt. Rábakethely az osztrák határ közvetlen szomszédságában fekvő kisváros, Szentgotthárd egyik kerülete volt már félévszázaddal ezelőtt is. Szüleimmel együtt azokban az években ebben a kisvárosban laktunk. Kethelynek volt ugyan iskolája, de csak az „alsósok” számára. A nagyobbak bejártak a mi iskolánkba, a városba. János atyát gyakran lehetett látni a városka utcáin, téli estén velünk, gyerekekkel együtt korcsolyázott a gimnázium kertjében.

Azt a telet mindannyian úgy éltük meg, mint a félelem és a rettegés idejét. Hiszen alig telt el egy év a forradalom leverése óta, amikor Szentgotthárd lakosságának közel fele menekült át a határon, Ausztriába. A másik, otthon maradt fele pedig az orosz tankok megjelenése ellenére reménykedett, hogy talán mégis egy kicsit jobb, szabadabb lesz az élet. A gyilkosság hírére mindenkinek összeszorult a szíve.

De csak néhány hónapja értettem meg, hogy minden félelem ellenére mégis, mennyi bátor ember élt köztünk.

1958 nyarán az ünnepélyes évszárón nekem kellett búcsúztatni a nyolcadikosokat. Az irodalomtanárnőm, *Raposa Margit* kezembe nyomott egy papírt, rajta kézzel írva egy hosszú vers. A vers címe: *Valamitől mi mindig búcsúzunk*. Szerzője nem volt. Azt gondoltam akkor,

talán a tanárnő írta. Rövid idővel ezelőtt véletlenül megtudtam, hogy *Pusztai Sándor* papköltő, leányfalusi plébános versét szavaltam akkor, 1958 nyarán.

Úgy gondolom most, fél évszázad távolából, hogy ezt a verset szavaltatni abban a félelemmel teli időben merész kiállítás volt, s egyúttal bátor és titkos főhajtás az orvul meggyilkolt fiatal pap emléke előtt.

Szötsné Fritz Ágnes

Óvodai mindennapok ádventben

Milyen nagyszerű dolog, hogy akik egy családba tartoznak, azok szeretik egymást!

Ez nemcsak a családban, barátságokban van így, hanem a Mennyei Atya nagy családjában is: akik az ő gyermekei és Jézust szeretik, segítik és számíthatnak egymásra. Jézus azt akarja, hogy ez így legyen, és erről ismerjék meg azokat, akik hozzá tartoznak. Hogyan és mivel tudjuk ezt megvalósítani?

Ádvent első vasárnapja utáni hétfőtől minden nap összegyűlünk csoportjaink összes gyermekével az egyik óvó néni által készített ádventi naptár előtt. Közös énekelünk: „*harmatozások egek, felhők hullassatok esőt, és küldjétek a Megváltót.*”

Minden nap új ablak nyílik ki, amelyben kis képeken jelezzük, milyen jócselekedetet tehetünk, hogy karácsonyig tiszta szívvel várjuk Jézus születését.

Feladataink között olyan tennivalók vannak, hogy rendbe rakjuk a játékos polcot, segítünk szüleinknek a bevásárlásnál, takarításnál. Hétfőgén templomba megyünk, megvigasztaljuk azt, aki szomorú, megsimogatjuk, akit szeretünk és szorgalmasan imádkozunk. Mindennap megbeszéljük, ki miben ügyeskedett, sikerült-e valamit tennie.

Óvodai karácsonyunkat 16-án tartjuk, melyre reggel a szülőket is várjuk, hogy velünk örülhessenek. 18-án, csütörtökön délelőtt az idős vendégeinket fogadjuk, betlehemes játékot játszunk, és vendégül látjuk, megajándékozunk őket. Az óvoda december 23-ig van nyitva, majd a karácsonyi szünet után január 5-én, az új esztendőben találkozunk újra. Áldott ünnepeket kívánok mindenkinek az óvoda dolgozói nevében:

Torma Ilona, Jlike néni

Hirdetések

1.) Kedden délután 5 órakor a **Don Bosco Katolikus Általános Iskola karácsonyi műsora** lesz templomunkban, szerdán du. 5 órakor pedig a **Petőfi Sándor Általános Iskola karácsonyi műsora** lesz itt a templomban.

2.) **Szaléziak a Planetáriumban:** december 17-én, szerdán du. 5 órától az ifjúsági és felnőtt korosztálynak *Az égbolt csodái* címmel műsor a Planetáriumban, utána P. Ábrahám Béla SDB és dr. Horváth Pál előadása.

3.) Szombaton, december 20-án du. 3/46-kor, a plébániai karácsonyvárás keretében *Élő betlehem* címmel lesz előadás a templomkertben, melyre nagy szeretettel hívjuk plébániánk családait, különösen is a gyerekeket, de az időseket és magányosokat is, hogy közösen készüljünk a közelgő szent napokra.

4.) Jövő szombaton lesz az **ádventi lelkigyakorlat** utolsó estéje. Az elmélkedést ez alkalommal is *Mékli Attila* atya, a farkasréti plébánia káplánja mondja.

5.) A templomunk karácsonyi díszítésére szánt adományokat a sekrestyében, vagy a plébánián kérjük átadni.

Anyakönyvi hírek

Temetések: Erdős Lászlóné: december 15. hétfő, 12:00 Farkasrét-alsó temető. Recetár Sándorné december 19. péntek, 11 óra Kelenföld–Szt. Gellért templom.

Viccek

Két skót találkozik:

- Voltál vasárnap a templomban?
- Persze.
- Érdekes, nem vettelek észre.
- Nem csodálom, ugyanis én vittem körbe a perselyt!

Egy skót taxival utazik a városban. Megállnak egy piros lámpánál, és látják, hogy a járdán egy férfi üt-ver egy aszszonyt, aki már a földön fekszik. A taxisoőr azonnal kiugrik a kocsiból és a nő segítségére siet. Utána kiabál a skót utas:
– Azonnal állítsa meg! Azonnal állítsa meg a taxiórát!!!

15 perccel a Titanic elsüllyedése után két skót, Arthur és John egy deszkadarabra kapaszkodva vacognak a jeges vízben, körülöttük cápák úszkálnak. Megszólal Arthur:

– Sebaj, ennél még sokkal rosszabbul is járhattunk volna!

– Hogyhogy? Mi lehet még ennél rosszabb? – kérdi John.

– Ha retúrjegyet váltottunk volna.

– Miért nem iszik a skót soha jó kávé?

– Mert otthon egy cukorral issza, vendégségben hárommal, és kettővel szereti.

Két focista beszélget.

– Szerinted kik a legszolidabb szurkolók a világon?

– Egyértelműen a skótok.

– Miért?

– Mert azok semmit nem dobnának be a pályára.

HETI LEVÉL

Az Albertfalvi Szent Mihály Plébánia heti kiadványa. Megjelenik vasárnaponként. Felelős kiadó: Hollai Antal plébános. Munkatársak: egyelőre csak Erdős Attila káplán.

Max. 700 karakteres rövid cikkeket, beszámolókat, közérdekű programajánlókat és vicceket várunk minden pénteken **16:00 óráig** a hetilevel@albertfalviplebania.hu címen!

Elérhetőségek: 1116 Budapest, Bükköny u. 3. ☎ 208-1279 ✉ iroda@albertfalviplebania.hu

Honlap: albertfalviplebania.hu